

نشریه ادبی

(فصلنامه بهار)

Galaxy

انجمن علمی مترجمی زبان انگلیسی

دانشگاه حضرت معصومه (س)

نشریه ادبی هنرهای زیبا
فصلنامه بهار

انجمن علمی مترجمی زبان انگلیسی
دانشگاه حضرت معصومه (س)
بهار یکهزار و چهارصد
راه ارتباطی: Galaxy.nashrie@gmail.com

مدیر مسئول: سرکار خانم لیلا نیک نسب
سردبیر: خانم راحیل داودی
طراح گرافیک: خانم محیا منجمی
ویراستار: خانم محیا منجمی

مترجمان و نویسندگان خانم ها:

محیا منجمی

راحیل داودی

مائده آقاجانی

زهرا آرانی

اسما ممرکیا

ملیکا پیشوایی

کوثر بوداگی

فاطمه جعفری

شقایق نوغانچی صالح

عاطفه زارع

A watercolor illustration of green leaves and a stem, arranged to frame a central white rectangular area. The leaves are painted in various shades of green, with some showing darker veins and highlights. The stem is a dark green, tapering towards the bottom right. The background is a light, pale pink color.

Galaxy

1 سخن سردبیر - راحیل داودی

3 پنکیک - مائده آقاجانی

7 خوشنویسی - زهرا آرانی

13 نحوه ی استفاده از حالت دستی در تلفن‌های هوشمند - محیا منجمی

27 مراسم چای در ژاپن - اسما ممرکیا

32 گلدوزی - ملیکا پیشوایی

41 بازگشت سنجاق سینه به دنیای مد، اما از کجا؟ - کوثر بوداغی

47 آموزش ساخت گردنبند - فاطمه جعفری

50 آموزش دوخت دامن - عاطفه زارع

57 گذری کوتاه بر تاریخچه‌ی قالی ایرانی - شقایق نوغانچی

سخن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هنر نزد ایرانیانست و بس ندارند گرگ ژیان را به کس

همه یکلانند و یزدان‌شناس به نیکی ندارند ز اختر سپاس

فردوسی

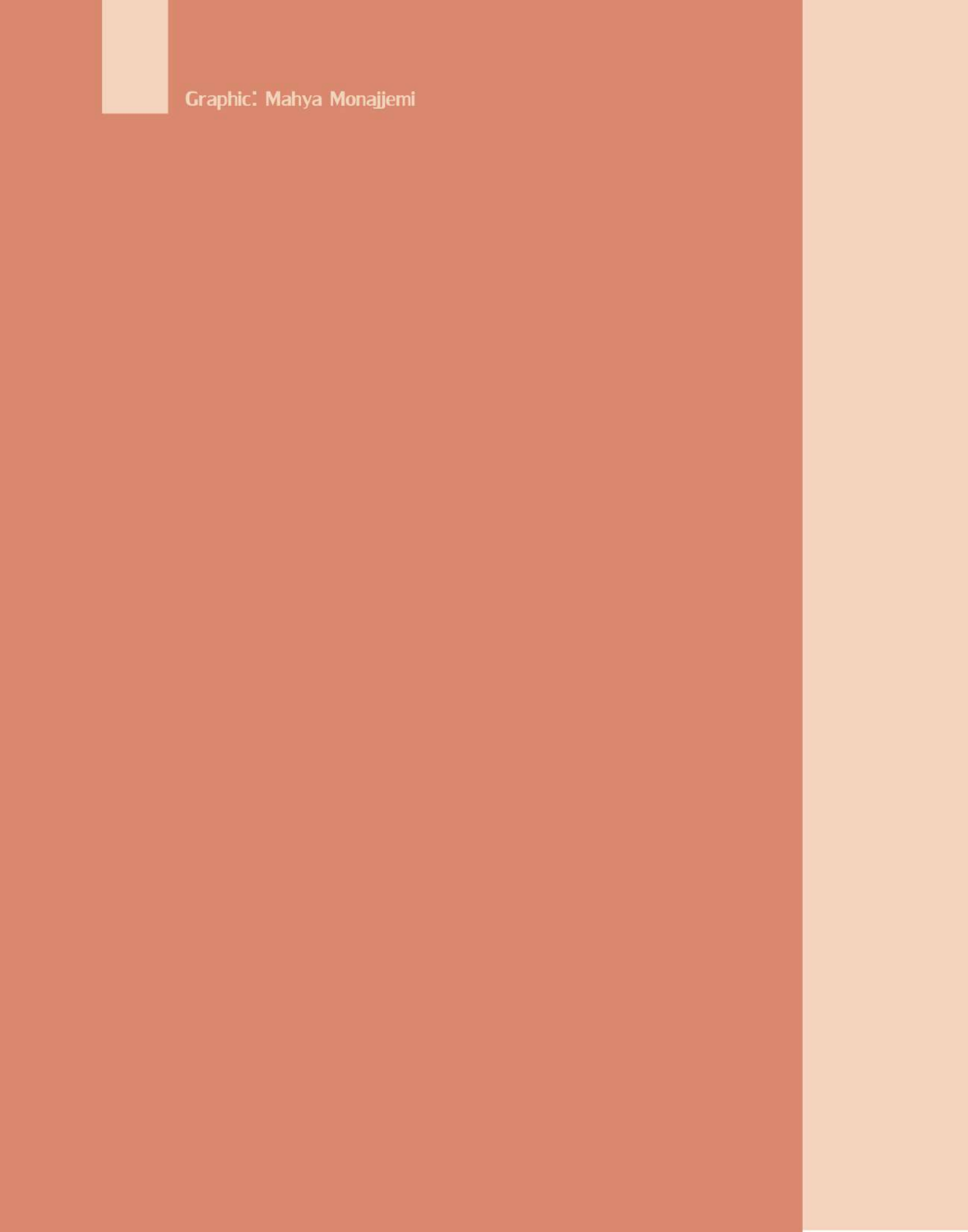
این نشریه هم گذشت کرد چراکه با تلاش و پشتکاری بسیار کوشیدند تا به شکل گیری این نشریه کمک کنند. باشد که توانسته باشیم با ترجمه مطلوب هنرهای زیبا را به دانشجویان معرفی کرده باشیم.

همچنین باید از کمک های بی دریغ استاد خانم «لیلا نیک‌نسب» که با صبوری ما را در نشر این نشریه یاری نمودند، تشکر کنم و البته از عوامل محترم فرهنگی دانشگاه که زمینه را برای ایجاد نشریه فراهم کردند.

راحیل داودی

نشریه هنرهای زیبا، با هدف آشنایی دانشجویان با هنرهای زیبای کشور خود و دیگر کشورها، با بهره‌بری از هنر ترجمه نگاشته شده است که با بکارگیری دانشجویان پویای مترجمی ۹۷ و تعدادی از مترجمان ۹۶ و ۹۹ گردآوری شده است. هنر ایرانیان زبانزد عام و خاص است همانطور که شاعر بزرگمان فردوسی آن را در شاهنامه‌اش به تحریر درآورده است، لیک نباید از هنر دیگر کشورها گذشت، چرا که هر کشوری، به نوبه خویش، هنر و هنرمندان مخصوص خود را دارد و باید مورد بررسی قرار گیرد تا بستر آشنایی ما با هنرشان فراهم گردد. نباید از هنر مترجمان

سرگد پیر

Graphic: Mahya Monajjemi

پنکیک

Pancake

«پنکیک»

نام "پنکیک" در قرن پانزدهم بوجود آمد اما در قرن نوزدهم در آمریکا استاندارد شد. پیش از آن، آن‌ها را کیک سرخپوستی، کیک وجینی، جانی کیک، کیک گندم سیاه و کیک تابه‌ای می‌نامیدند.

«روز پنکیک»

روز پنکیک، یا سه شنبه اعتراف، روزی بخصوص است که هر ساله در تاریخ شانزده فوریه در بسیاری از کشورها در سراسر جهان جشن گرفته می‌شود. در واقع این روز، روز قبل از چهارشنبه خاکستر (اولین روز روزه داری) است و در بسیاری از کشورهای مسیحی از طریق شرکت در اعتراف و استغفار، دست کشیدن از تجملات خود یا قربانی در روزه و همچنین خوردن پنکیک و شیرینی‌های دیگر برگزار می‌گردد.

پنکیک‌ها به این دلیل به چهارشنبه خاکستر مرتبط شده‌اند که راهی برای مصرف مواد غذایی مغذی مثل تخم مرغ، شیر و شکر پیش از روزه گرفتن در دوره ۴۰ روزه‌ی روزه داری است.

پنکیک در اصل دسری آمریکایی است. صبحانه بدون آن و شربت، کره و تمام افزودنی‌های مورد علاقه‌تان که همراه آن سرو می‌شوند ناقص است. همچنان که پنکیک بخشی از صبح هر روزتان بوده است، هزاران سال قدمت دارد!

«تاریخچه پنکیک»

پنکیک قرن هاست که بعنوان خوراکی مورد علاقه در رژیم غذایی بسیاری از فرهنگ‌ها وجود دارد. این دسر بیش از ۳۰۰۰ سال پیش طی عصر حجر بوجود آمد. محققان در شکم اوتسی، باقی مانده‌های پیکر یخ زده اش، که قدمتی ۵۳۰۰ ساله دارد پنکیک پیدا کرده‌اند. در واقع پنکیک‌ها تاریخچه دور و درازی دارند که به دوران روم باستان برمی‌گردد و در قرون وسطی اعتقاد بر این بود که اولین پنکیک پخته شده مقدس است. پیش از اینکه روی آن ۳ عدد پنکیک نمک بریزند، آن‌ها را با صلیب علامت گذاری کردند و سپس آن‌ها را کنار گذاشتند تا شر را دفع کنند. در روم و یونان باستان، پنکیک‌ها از آرد گندم، روغن زیتون، عسل و شیر ترش شده تهیه می‌شدند. شیره درخت افرا که اغلب از آن بعنوان چاشنی روی پنکیک استفاده می‌شود، در اصل یک نوشیدنی شیرین است که توسط سرخپوستان منطقه‌ی آگونکین کشف شد؛ و اولین دستورالعمل تهیه‌ی پنکیک در یک کتاب آشپزی انگلیسی در قرن پانزدهم دیده شد.

«دستورالعمل پنکیک»

مدت زمان آماده سازی: ۱۰ دقیقه

مدت زمان پخت: ۲۰ دقیقه

«مواد لازم»:

کره	۳ قاشق غذاخوری
آرد سفید	۲/۱ پیمانه
شیر	۲/۱ پیمانه
تخم مرغ زده شده	۲ عدد
شکر سفید	۱ قاشق چایخوری
نمک	۴/۱ قاشق چایخوری
آبلیمو(اختیاری)	۴/۱ پیمانه
شکر قنادی یا طعم دهنده های دیگر(اختیاری)	۱ قاشق غذاخوری

«طرز تهیه» :

۱. فر را از پیش گرم کرده و آن را به دمای ۲۲۰ درجه سانتی گراد(۴۲۵ درجه فارنهایت) برسانید.

۲. کره را در ماهیتابه ای به ارتفاع ۲۲ سانتی متر بریزید. سپس ماهیتابه را به مدت ۵ الی ۱۰ دقیقه در فر که از پیش گرم شده قرار دهید تا کره آب شود.

۳. آرد، شیر، تخم مرغ ها، شکر

سفید و نمک را در یک ظرف با هم مخلوط کنید؛ مخلوط را به کره داغ اضافه کنید.

۴. آن را به مدت ۲۰ الی ۲۴ دقیقه در فر از پیش گرم شده قرار دهید تا کناره های پنکیک به رنگ قهوه ای درآید و خمیر به خلال دندانی که مرکز آن فرو می‌کنید نچسبد. آبلیمو را روی کیک ریخته و شکر قنادی را روی آن بپاشید.

«ارزش غذایی یک برش پنکیک»:

۳۹۲ کالری	انرژی
۱۱/۷ گرم	پروتئین
۳۳/۴ گرم	قند
۲۳/۸ گرم	چربی
۲۳۶/۷ میلی گرم	کلسترول
۵۰۹/۱ میلی گرم	سدیم

مترجم:
«مائه آقاجانی»

«خوشنویسی»

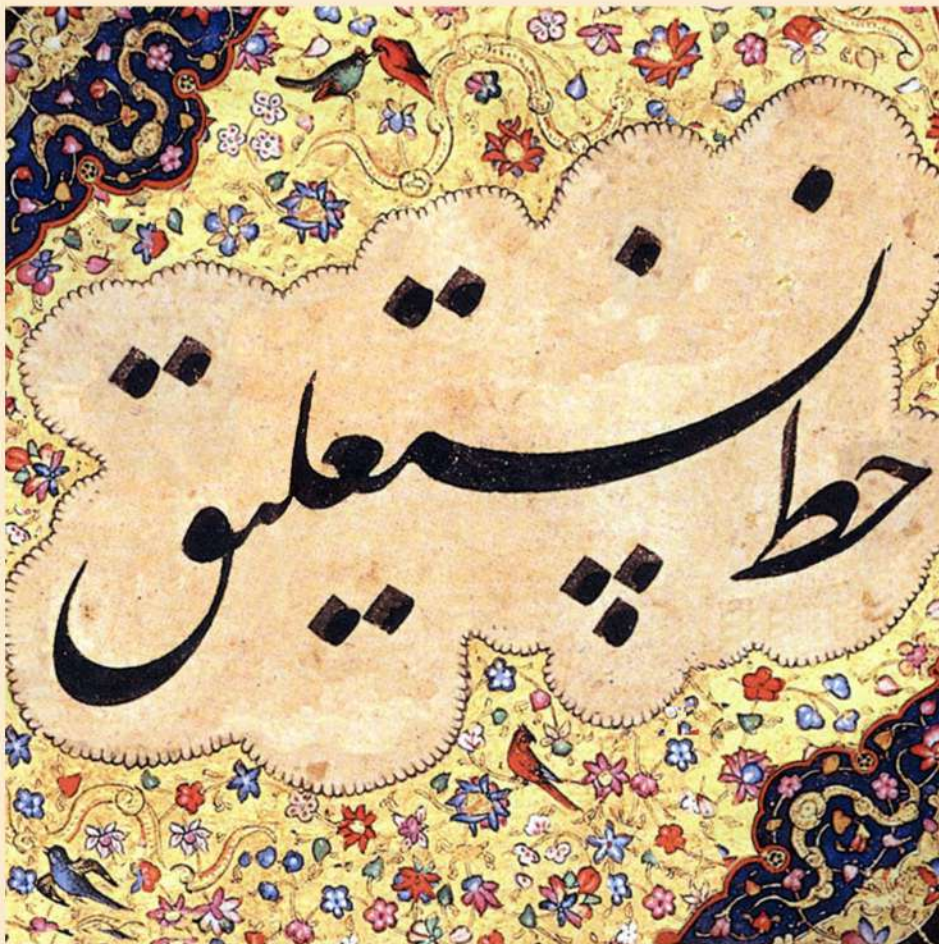
«تاریخچه»

به پیرو گسترش اسلام در قرن هفتم، ایرانیان الفبای عربی را با زبان فارسی تطبیق دادند. الفبای فارسی معاصر، با افزودن ۴ حرف بیشتر به ۲۸ حرف الفبای عربی و بدست آمدن ۳۲ حرف فارسی ساخته شد.

سیر تحول خط فارسی را می‌توان ۶۰۰-۵۰۰ سال قبل از بناهای تاریخی میلاد مسیح به واسطه‌ی کتیبه‌های مقرر در ساخته شده توسط پادشاهان هخامنشی پیدا کرد. حروف افقی عمودی و مورب به شکل میخ، خطی به نام **خط میخی** را، تشکیل می‌دادند.

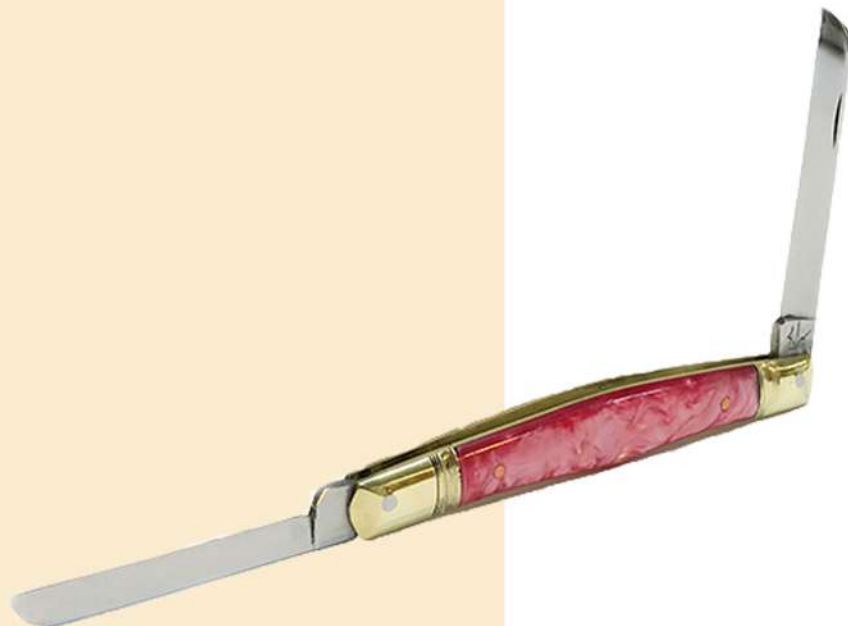
حدود قرن دهم، ابن مقله بیضاوی شیرازی تحقیقاتی را انجام داد و شش سبک اصلی نگارش خوشنویسی را بررسی کرد. او آنها را به عناوین «محقق»، «ریحان»، «ثلث»، «نسخ» «رقاع» و «توقیع» انتظام داد.

چندین قرن بعد، خط‌های دیگری مانند «پهلوی» و «اوستایی» که نوشتن روی صفحاتی از جنس پوست حیوانات با قلم پری را شامل می‌شد، پدید آمدند. این خط‌ها به طور شگفت‌آوری، اشتراکات فراوانی با خط‌های عربی «ثلث» و «نسخ» که چندین قرن بعد اختراع شده‌اند را دارند.

سپس حسن فارسی کاتب سبک‌های «توقیع» و «رقاع» را ترکیب و سبک جدیدی از نگارش را به نام «تعلیق» ابداع کرد. میرعلی تبریزی، استاد خوشنویسی، نسخ و تعلیق را با یکدیگر ترکیب و «نستعلیق» که چشم‌نوازترین سبک خوشنویسی فارسی است را به وجود آورد.

«نستعلیق» محبوب‌ترین سبک خوشنویسی معاصر فارسی است که با منحنی‌های ساده‌ای همراه است. انعطاف‌پذیری زیاد در متن منجر به ابداع «شکسته نستعلیق» در قرن هفدهم شد.

«ابزار خوشنویسی»

ابزار مورد نیاز برای خوشنویسی فارسی: کاغذ، قلم خوشنویسی (قلم نی)، قلم تراش، جوهر (مرکب)، ظرف جوهر (دوات)، کنترل کننده جوهر ابریشمی (لیقه)، زیرمشق نرم (زیردستی).
با توجه به اندازه مورد نیاز قلمف خط فارسی مستلزم قلم ساخته شده از نی یا خیزران است.

دزفول، منشانی قلم های کوچک تا متوسط در ایران است و آنها قبل از استفاده خشک و پردازش می شوند.

لیقه ی ابریشمی ابزاری مهم در خوشنویسی فارسی است زیرا باعث جلوگیری از ریختن جوهر به بیرون می شود و مقدار جوهری که خوشنویس روی قلم قرارداده و روی کاغذ می گذارد را کنترل می کند.

«قواعد»

خوشنویسی فارسی ۱۲ قاعده دارد که برای دستیابی به ظرافت ، توازن و زیبایی در آثار مکتوب به کار می‌رود.

۱
کرسی
خط

مادامی که رنگهای سیاه و سفید را در کل اثر تعدیل می‌سازد به تطبیق حروف با یکدیگر هم تأکید دارد.

خط زمینه یا خط کرسی، خطی محوری است که کلمات بر روی آن می‌نشینند. این خط ممکن است عمودی، افقی، منحنی یا مورب باشد.

۲
کریب
خط

۳
نسب
خط

بر تناسب بین حروف در تطبیق آنها با یکدیگر تأکید دارد.

هر دو ضخامت یا باریکی مناسب حروف یا حرکات در هر جا را نشان می‌دهند.

۴
قوت
و
ضعف
خط

اهمیت صاف یا گرد بودن و کشیدگی یا خمیدگی حروف و کلمات را در جاییکه لازم باشد را نشان می‌دهد.

۵
سطح
و
دور
خط

صعود و نزول

دو قاعده‌ای هستند که صعودی یا نزولی بودن
ملايم حروف يا كلمات در قسمت‌هایی که به نظر
می‌رسد نیاز است را تعیین می‌کنند.

قواعد دیگر، به شرح زیر خلاصه می‌شوند:

۱۰ اصول

۱۱ صفا

۱۲ شاکل

Persian calligraphy in a tiled mosaic

خوشنویسی فارسی روی موزاییک آجری

Persian calligraphy on a flag

خوشنویسی فارسی روی پرچم

Persian calligraphy inside a mosque

خوشنویسی فارسی داخل مسجد

«کاربرد»

امروزه، خوشنویسی فارسی در لوگو، سربرگ، کارت ویزیت، بنر و پوستر جای گرفته است. توسعه اخیر بسته‌های نرم افزاری در خوشنویسی، فرآیند خلق هنر به وسیله‌ی خوشنویسی را برای کسانی که تمایل چندانی به هنر ندارند را راحت کرده است.

خوشنویسی فارسی عمدتاً روی کتیبه‌های ورودی مساجد، زیارتگاه‌ها، اماکن مذهبی و نوشتن متون مذهبی به کار می‌رفت. نستعلیق و شکسته‌ی نستعلیق، هر دو سبک مدرن خوشنویسی فارسی نیز برای نمایش تصاویر بصری از عمق شعر فارسی به کار رفته است.

زیباترین سبک خوشنویسی فارسی که بسیار محبوب است را ابداع کرد و امروزه هم به پدر نستعلیق معروف است.

میرعلی تبریزی

اصلاح ساختار نستعلیق را به میرعماد حسنی، خوشنویس برجسته ایرانی، نسبت داده اند.

میرعماد حسنی

استاد ناصرالدین شاه (پادشاه وقت ایران) بود. اگرچه او از سبک خوشنویسی میرعماد پیروی کرد، اما شیوه های خاص خود را به آثار او افزود.

میرزا محمدرضا
کلهر

خوشنویس سلطنتی بود که کتاب شاعر فردوسی را برای مظفرالدین شاه، شاه وقت ایران، نوشت.

عماد الکتاب

از مهارت های هنرمندانه اش برای بازنویسی آثار شاعران برجسته پارسی مانند حافظ، جامی و خواجه عبدالله انصاری استفاده کرد.

سلطان علی
مشهدی

اعتقاد بر این است که یاقوت مستعصمی، تفکیک بی نظیر ۳۶۴ نسخه کامل از قرآن کریم با دست نوشته ی متمایز خود را به انجام رسانده است.

یاقوت مستعصمی

How To Use Manual Mode On Smartphones?

نحوه‌ی استفاده از حالت دستی
در تلفن‌های هوشمند

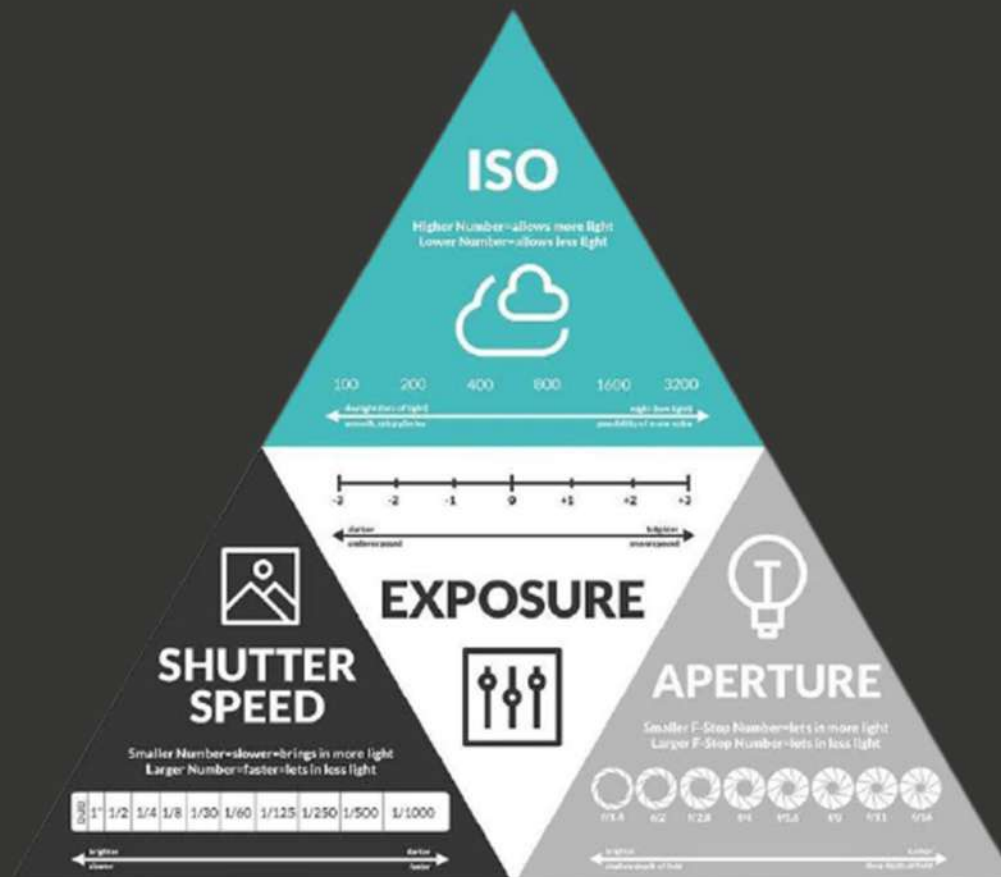
Photography

Exposure triangle for manual mode

This is crucial for shooting in manual mode. In photography, the exposure triangle is a visualization of how ISO, aperture, and shutter speed work together. You must find a balance between these three elements to expose an image correctly while keeping in mind how altering each element affects quality.

مثلث نوردهی در حالت دستی

در عکاسی با حالت دستی، نوردهی صحیح عکس اهمیت زیادی دارد. در عکاسی، مثلث نوردهی تجسمی از نحوه‌ی کارکرد ISO (حساسیت به نور)، Aperture (دیافراگم) و Shutter Speed (سرعت شاتر) است. شما به عنوان عکاس باید برای گرفتن عکس خوب بین این سه عامل تعادل برقرار کنید و توجه داشته باشید که تغییر هر عامل در کیفیت عکس نهایی شما اثر می‌گذارد.

ISO (*International Organization for Standardization*)

ISO stands for “International Organization of Standardization”, which is in charge of standardizing sensitivity ratings for camera sensors. When shooting, altering the ISO will determine how sensitive a sensor is to light.

A lower ISO will make the sensor less sensitive to light, which means you might have to make the aperture wider and/or slow down the shutter speed. At the same time, the image will be cleaner.

Increasing the ISO will let you capture light faster, allowing you to speed up the shutter or widen the aperture, but it will also make for an image with more grain or digital noise. The quality of the image decreases as you increase ISO.

حساسیت به نور

ISO مخفف International Organization for Standardization (سازمان بین المللی استاندارد سازی) است که مسئول استاندارد سازی میزان حساسیت سنسور دوربین‌ها نسبت به نور است. هنگام عکاسی با می‌توان با ISO میزان حساسیت به نور را تعیین کرد.

ISO کمتر حساسیت سنسور دوربین به نور را کمتر می‌کند، که در این صورت شما می‌توانید از دیافراگم بازتر (عدد کمتر) و/یا سرعت شاتر کند تر استفاده کنید. در عین حال، عکس نهایی با کمتر شدن حساسیت به نور، به دلیل کم شدن noise (پارازیت) شفاف تر خواهد شد.

افزایش ISO به شما این امکان را می‌دهد که از سرعت شاتر بیشتر یا دیافراگم بازتر استفاده کنید، چون حساسیت بیشتر سنسور دوربین به معنای دریافت سریع‌تر نور است؛ اما عکس دارای پارازیت بیشتری خواهد بود. به عبارت دیگر، با افزایش ISO، کیفیت نهایی عکس کاهش می‌یابد.

Shutter speed

Camera systems have a shutter that covers and uncovers the sensor.

Shutter speed determines the length of time this shutter will stay open to allow more light to reach the sensor.

A faster shutter speed will result in less exposure, but it will make images sharper. Likewise, extending the shutter speed can create motion blur, but it will let light in for a longer period of time, providing more exposure when shooting in manual mode.

سرعت شاتر

شاتر دوربین، قسمتی است که مانع برخورد نور با سنسور می‌شود یا اجازه ی ورود نور را می‌دهد. سرعت شاتر مدت زمانی را که سنسور دوربین در معرض نور قرار دارد مشخص می‌کند.

در سرعت شاتر بالاتر، نوردهی کمتری به سنسور صورت می‌گیرد اما عکس نهایی واضح تر خواهد بود. بالعکس، در سرعت شاتر کمتر، نوردهی بیشتری صورت می‌گیرد اما باعث تار شدن اجسام متحرک در عکس نهایی می‌شود.

MOTION

1" 1/2 sec 1/4 sec 1/8 sec 1/15 sec 1/30 sec 1/60 sec 1/125 sec 1/250 sec 1/500 sec 1/1000 sec

SLOW SHUTTER SPEED

FAST SHUTTER SPEED

Aperture

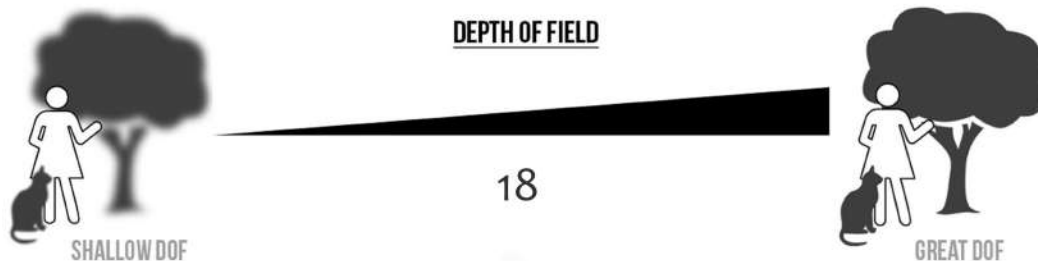
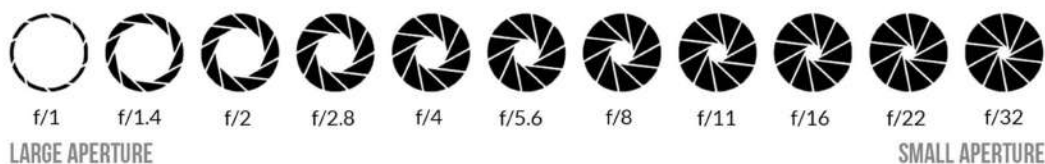
Camera systems have a diaphragm, which is a hole through which light has to go through to reach the sensor. Aperture controls how wide or narrow this hole is. A wider aperture will increase exposure. It will also decrease the depth of field and make the background/foreground blurrier. If you want to keep more in focus, a narrower aperture will do better, but you will have to make up for the lost exposure by modifying the ISO or shutter speed. In this case, a larger number will signify a narrower aperture.

دیافراگم

در دوربین گوشی‌های هوشمند، تیغه‌های کوچکی قرار دارد که در کنار هم به آنها Aperture می‌گویند. در وسط این تیغه‌ها، روزنه‌ای وجود دارد که نور برای رسیدن به سنسور دوربین باید از آن عبور کند که به این روزنه "دیافراگم" می‌گویند.

Aperture کنترل کننده‌ی کوچکی و بزرگی دیافراگم است. دیافراگم بازتر نوردهی را افزایش داده و در عین حال "عمق میدان" را کاهش می‌دهد که منجر به تار شدن پس زمینه یا پیش زمینه می‌شود.

هرچه عدد دیافراگم بیشتر باشد، دیافراگم بسته‌تر و عمق میدان بیشتر خواهد بود.

How to take good photos with a phone?

۸ نکته برای گرفتن عکس خوب
با تلفن همراه:

1-Capture Multiple Shots

One of the best things about smartphone photography is that you can take as many photos as you want and there is no need to print them off to see the results. This makes it much easier to learn and improve from your results. Burst photos are good to use when using your smartphone for photography they allow you to capture multiple shots as your subject moves. Once you've taken a set of burst photos, you can then select the best shots.

۱- گرفتن چندین عکس

یکی از مزیت‌های گوشی‌های هوشمند، گرفتن هر تعداد عکسی است که می‌خواهید، بدون نیاز به چاپ برای دیدن نتیجه‌ی نهایی؛ این مسئله باعث تسهیل یادگیری و پیشرفت می‌شود. گرفتن عکس‌های پی‌پی به شما امکان ثبت عکس سوژه‌ی متحرک را می‌دهد. پس از گرفتن عکس‌های پی‌پی می‌توانید بهترین عکس را از میان آنها انتخاب کنید.

2-Learn What Your Camera Can Do

Start by taking some time to find out exactly what your phone's camera is capable of. Analyse the auto mode and look at how it focuses and takes an exposure to light, this is normally done by touching the screen where you want the focus point to be, but it's good to check.

Has the camera phone got the manual settings? If so, get to know them.

۲-آشنایی با امکانات دوربین خود

زمانی را صرف آشنایی با ویژگی‌ها و امکانات دوربین تلفن هوشمند خود کنید.

به حالت اتوماتیک دقت کنید که چطور فوکس می‌کند (معمولا از طریق لمس صفحه در نقطه‌ی مورد نظر شما برای فوکس، انجام می‌شود).

بررسی کنید که دوربین تلفنتان حالت Manual/Pro (دستی/حرفه ای) دارد یا خیر.

اگر دارد، با ویژگی‌های آن آشنا شوید.

3- Stick to Outdoors and use natural light where possible

Very few smartphones can produce excellent indoor shots due to their small sensors. As such, it's best to take photos outdoors in the proper lighting conditions to get better results. Lighting determines not only brightness and darkness, but also mood, tone and the atmosphere of the photo. Therefore, try and use natural light when taking photos on a smartphone.

۳- استفاده از نور طبیعی و فضای باز تا حد امکان

اکثر تلفن‌های هوشمند، به دلیل کوچک بودن سنسور دوربین‌هایشان، عکس‌های خوبی در نور مصنوعی (مانند نور داخل خانه در شب) نمی‌گیرند. به همین علت برای گرفتن عکس‌های بهتر، از نور طبیعی در شرایط نوری مناسب بهره ببرید. منظور از "شرایط نوری" تنها تاریکی و روشنی نیست، بلکه شامل حالت، رنگ مایه و محیط عکس هم می‌شود. پس تا حد امکان سعی کنید از نور طبیعی استفاده کنید.

۴- استفاده از حالت HDR

حالت HDR مخفف High Dynamic Range است. در این حالت، که در بسیاری از تلفن‌های هوشمند وجود دارد، از مناطق تاریک و روشن جزئیاتی به عکس اضافه می‌شود تا در نهایت نوردهی متعادل تر شود. به عبارتی دیگر، مانع روشنی بیش از حد آسمان و تاریکی زمین می‌شود که به همین دلیل بسیار مناسب "عکاسی منظره" است. اگر تفاوت فاحشی در بین نقاط تاریک و روشن سوژه‌ی شما وجود دارد استفاده از حالت HDR گزینه‌ی مناسبی است.

4-Use HDR

HDR mode stands for High Dynamic Range, and it is increasingly common on many smartphones. It adds detail from the dark and light areas to provide better balanced exposure. In other words, it will stop the sky being too bright or the ground being too dark and really suits landscape photography. If there's a big difference between the lightest and darkest parts of your scene, using the camera phone's HDR function it's a good option.

5-Use Editing Tools

You have easy access to editing tools, whether in the camera phones built in editor, or by using more advanced phone apps like Adobe Lightroom or Photoshop. Using these apps, you can crop and touch up your photos in seconds.

6-Apply the Rule of Third

In the rule of thirds, an image is split into nine equal blocks that form a three-by-three grid.

You should aim to get the most interesting parts of your image near the corners of these segments, where the imaginary gridlines meet. Using the rule of thirds give a more natural feeling to the image and allows the eye to flow around the picture with ease.

In contrast to this, placing things symmetrical in your frame will give a clean and clinical feeling (which can also be a good look.)

شما دسترسی آسانی به ابزارهای ویرایش عکس دارید، چه برنامه‌ی خود تلفنتان و چه برنامه‌های تخصصی‌تری مثل Adobe Photoshop و Adobe Lightroom با استفاده از این برنامه‌ها در تلفن خود، می‌توانید عکسهایتان را در مدتی کوتاه برش داده و رتوش و ویرایش نمایید.

در قانون یک سوم ها، عکس به نُه قسمت مساوی ایجاد شده توسط دو خط موازی افقی و دو خط موازی عمودی تقسیم می‌شود. شما باید جالب توجه‌ترین قسمت‌های سوژه‌ی خود را نزدیک محل‌هایی که خطوط بر هم عمودند، قرار دهید. استفاده از این قانون به عکس حسی طبیعی‌تر می‌دهد و موجب تسهیل دنبال کردن سوژه برای چشم می‌شود. در مقابل، اگر اشیاء یا سوژه‌ها در کادر شما متقارن باشند، سادگی، تمیزی و بی‌روحی را به بیننده القا می‌کند(که البته می‌تواند زیبا هم باشد).

0- استفاده از ابزار های ویرایش عکس

6- استفاده از قانون یک سوم ها

MOBO GRAPHY

7-If dark, rest the phone on a flat surface

In dark conditions you can sometimes get camera shake, leading to blurred results. The camera will also push up the ISO which will lead to noise in your pictures. To reduce this simply lean your phone on a flat surface like a table, ledge, etc.

۷- قرار دادن دوربین (تلفن هوشمند) بر سطحی صاف در تاریکی

در محیط‌های تاریک ممکن است هنگام عکس گرفتن دوربین بلرزد و عکس نهایی تار شود. همچنین دوربین تلفن در تاریکی ISO را افزایش می‌دهد که خود منجر به نویز یا پارازیت در عکس می‌شود. برای حل این مشکل، تنها کافیست تلفن خود را بر روی سطحی صاف مثل میز، قفسه و غیره قرار دهید.

8-Download Better Apps

۸- دانلود برنامه های بهتر

The standard apps are pretty, good on most smartphones but there are others to try out. Editing apps offer more features, settings and filters to take your photos to the next level. Some good editing apps: for phones are

برنامه های استاندارد اکثر گوشی های هوشمند به خوبی کار می کنند، اما برنامه های دیگری هم هستند که ارزش امتحان کردن را دارند. برنامه های ادیت/ویرایش عکس دارای یکسری ویژگی ها، تنظیمات و فیلتر هایی هستند که عکس شما را از حالت خام و مبتدی اولیه در می آورند. برخی از این برنامه ها را در اینجا می بینیم:

1-VSCO Cam

2-Snapseed

3-Instagram

4-Flickr

5-Lightroom

مترجم:

« محیا منجمی »

مراسم چای در ژاپن

TEA CEREMONY IN JAPAN

که در بهترین حالت عمارتی مجزا از خانه اصلی است اما اغلب اتاق خاصی از خانه را به چایخانه اختصاص می‌دهند. در مراسم چای میزبان ظروف تهیهی چای را به چایخانه می‌برد، به میهمانان شیرینی‌های مخصوص تعارف می‌کنند و برای آنان چایی از پودر برگ چای آماده و سرو می‌شود. چای تهیه‌شده معمولاً رقیق و کفدار است و کمی طعم گس دارد. در موقعیت‌های خاص معمولاً چای پررنگ تری که به چای

مراسم چای که در زبان ژاپنی «چادو» یا «سادو» به معنای رسم چای نامیده می‌شود رسم و عرفی است که در ژاپن به علت قدمتش مورد احترام است. این رسم که از آیین بودایی ذن نشأت گرفته بر پایهی احترام به زیبایی در زندگی روزمره بنا شده است و روشی زیبا برای خوش آمد گویی به میهمان است. به این صورت که تمام کارها طبق یک نظم مشخص انجام می‌شود. این مراسم در یک چایخانه (چاشیتسو) برگزار می‌شود

غلیظ یا " کویچا" معروف است، تهیه می‌شود. وعده ای سبک قبل از مراسم شیرینی و چای صرف می‌شود. نوشیدن چای آیینی که از فرهنگ چین نشأت گرفته اولین بار در ژاپن توسط راهبان زن در دوره‌ی کاماکورا (۱۱۹۲-۱۳۳۳) صورت گرفت. آنها برای بیدار ماندن در جلسات مراقبه چای می‌نوشیدند. بعدها این مراسم به عنوان بخشی فعال از آیین زن برای بزرگداشت اولین پدرسالار، بودیدارما (داروما) تبدیل شد. در قرن ۱۵ این آیین نوعی گردهمایی دوستانه در فضایی جداگانه برای نوشیدن چای و گفتگو درباره‌ی ارزش‌های زیبایی شناسی نقاشی‌ها، خوشنویسی و گل آرایی بود که در توکونوما^۱ به نمایش درمی‌آمد

و یا اغلب در مورد زیبایی شناسی خود ظروف چای بحث و گفتگو می‌شود. معروف ترین نماد مراسم چای سن ریکیو است. او هنرشناسی بود که در قرن شانزدهم می‌زیست و مراسم را به روشی که به وابی چا (به معنای سادگی، آرام و بدون آرایش) است مدون کرد و هنوز هم در ژاپن از محبوبیت زیادی برخوردار است. سن و دیگر کسانی که در شکل گیری این رسم دست داشتند بر چهار مشخصه تاکید می‌کردند:

یک. هماهنگی میان میهمانان و وسایل مورد استفاده.
دو. احترام نه تنها بین شرکت کنندگان بلکه احترام برای وسایل تهیه چای.
سه. پاکیزگی که از آیین شینتو سرچشمه می‌گیرد و شرکت کنندگان را ملزم به شستن دست‌ها و آبکشی دهان به عنوان حرکات نمادین پاکیزگی قبل از ورود به چا شیتسو می‌کند.
چهار. آرامش که از طریق استفاده طولانی و با احتیاط از اجزای مورد استفاده در مراسم چای ایجاد می‌شود.

حرکات دست شیوهی مراسم چای را متمایز می‌کند که در مکاتب مختلف کمی متفاوت است. در بیشتر موارد از توریست‌های معمولی انتظار نمی‌رود که آداب مراسم

یک. طاقچه ای در یک اتاق ژاپنی است که برای نمایش نقاشی، سفال، گل آرایی و سایر اشکال هنری استفاده می‌شود. لوازم خانگی در صورت عدم استفاده برداشته می‌شوند به طوری که توکونوما‌ی که تقریباً در هر خانه ژاپنی یافت می‌شود، نقطه کانونی فضای داخلی است.

را با جزییات بدانند اما گاهی دانستن نکات اساسی زیر می‌تواند به رویدادی با وقارتر منجر شود.

یک. نوع پوشیدن لباس: از پوشیدن لباس‌های پر زرق و برق و زدن عطر خودداری کنید چرا که باعث پرت شدن حواستان از تجربه نوشیدن چای می‌شود. لباس معمولی بپوشید، جواهراتی که ممکن است به ظروف چای آسیب بزنند را دریاورید و از زدن ادکلن‌هایی با رایحه تند اجتناب کنید.

دو. باغ: باغی محل برگزاری مراسم سنتی چای را در برمی‌گیرد. گرچه بسیاری از مکان‌های مدرن فاقد آن هستند. این باغ‌ها برای تقویت روحیه‌ای آسوده عمداً آرام و ساده نگه داشته می‌شوند. از گلهای پررنگ و زننده و یا با رایحه قوی در تزئین باغ استفاده نمی‌شود چرا که باعث پرت شدن حواس می‌شود. سنگ‌هایی با اشکال و اندازه‌های متفاوت برای ساختن راهی که به چایخانه ختم می‌شود استفاده می‌شود. فانوسی سنگی در نزدیکی حوضچه سنگی واقع شده است. این حوضچه در نزدیکی ورودی قرار دارد تا بازدیدکنندگان قبل از ورود به اتاق چای دستان خود را بشویند.

سه. اتاق چای: مراسم به صورت سنتی در اتاق تاتامی برگزار می‌شود. گاهی اوقات ورودی اتاق در موقعیت پایین تری قرار می‌گیرد تا میهمانان خم شوند که نمادی از فروتنی است. عناصر تزئینی در اتاق چای شامل طاقچه ای (توکونوما) است که در آن طومار یا گلهای فصلی گذاشته می‌شود. پس از تعظیم ابتدا مهمان اصلی وارد اتاق می‌شود و نزدیکترین نشیمنگاه به طاقچه را اختیار می‌کند و سپس دیگر میهمانان وارد می‌شوند. در بهترین حالت میهمانان به حالت دو زانو روی تاتامی می‌نشینند. وقتی میهمانان در جای خود نشستند معمولاً بار دیگر قبل از مشاهده تزئینات که با دقت برای مناسبت انتخاب شده تعظیم می‌کنند.

چهار. تهیه چای: معمولاً میزبان چای را در حضور میهمانان آماده می‌کند. وسایل اصلی شامل فرچه ای چوبی ساخته شده از نی خیزران (چاسن)، ظرف چای برای چای سبز پودر شده (نانتسومه)، قاشق چای (چاشاکو)، پیاله چای، ظرف یا بشقاب شیرینی و کتری و منقل می‌باشد. هر یک از ظروف و وسایل با توجه به شرایط انتخاب شده و جایگاه خاص خود را دارد.

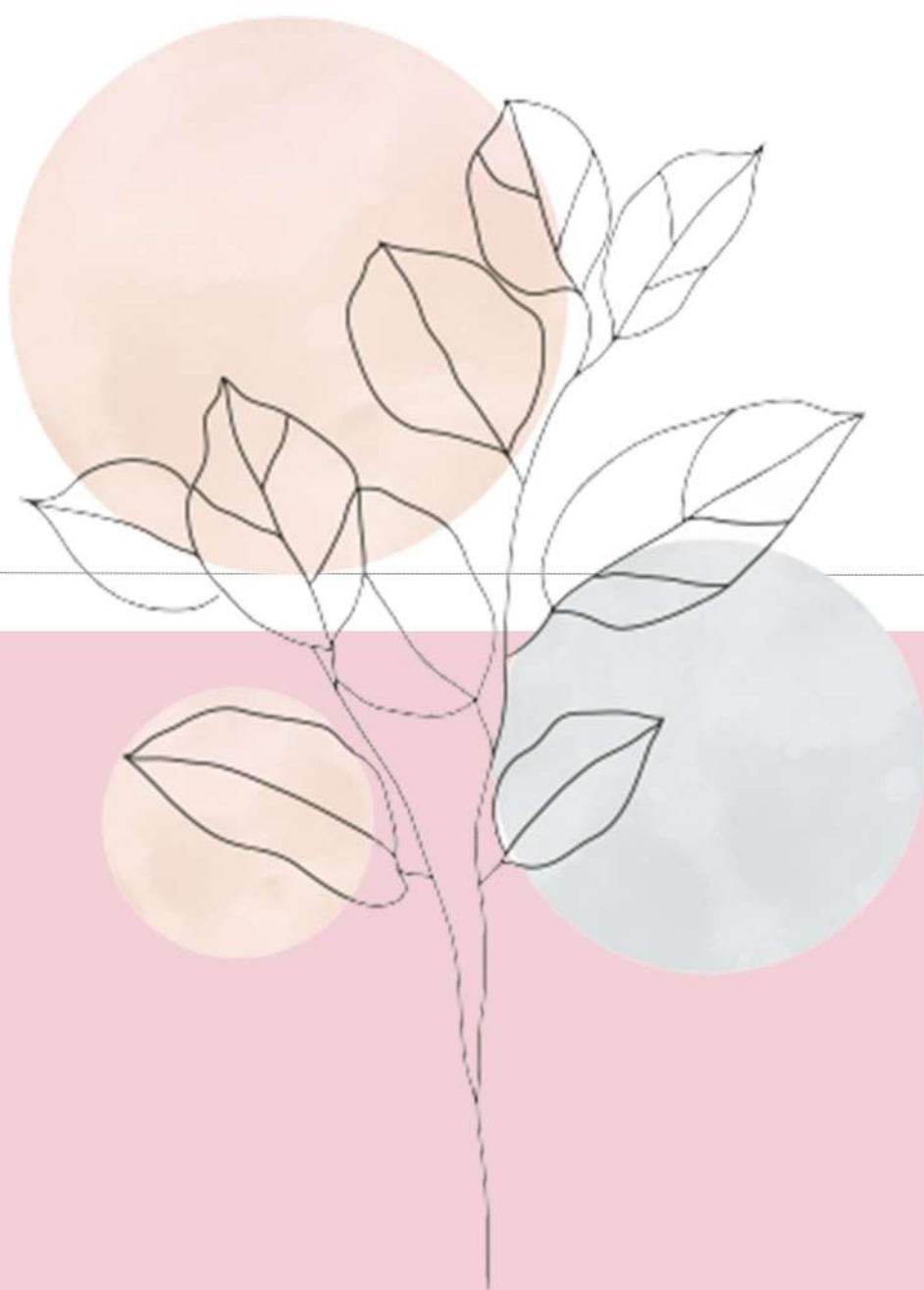
پنج. لذت بردن از چای و پیاله: یک شیرینی ژاپنی قبل از چای سرو می‌شود و باید قبل از نوشیدن چای خورده شود. پیاله چای بر روی حصیر تاتامی جلوی شما قرار می‌گیرد، قسمت جلویی آن رو به شما است. آن را با دست راست خود برداشته و روی کف دست چپ خود قرار دهید با دست راست خود آن را در حدود ۹۰ درجه در جهت عقربه های ساعت بچرخانید تا دیگر جلوی آن به سمت شما قرار نگیرد چند جرعه چای را بنوشید و دوباره روی تاتامی قرار دهید. پس از دریافت و اتمام چای تعظیم کرده و تشکر کنید.

در اواخر مراسم، زمان بازدید و قدردانی است که با بلند کردن پیاله چای صورت

می‌گیرد. پس از پایان کار، پیاله را بچرخانید تا جلوی آن اکنون رو به میزبان باشد. میزبان ممکن است سوال کند که آیا میهمانان باز هم میل به نوشیدن چای دارند یا نه، و اگر نه، مراسم چای وقتی که میزبان ظروف چای را شست و وسایل را سر جای قبلیشان برگرداند، تمام می‌شود.

مترجم:
«اسما»
«ممرکیا»

گل دوزی

«گل دوزی»

گلدوزی هنر خلق نقش و نگار بر روی پارچه و به کمک نخ و سوزن است. این مهارت از یکی از کهن‌ترین هنرهای بشر، یعنی دوزندگی، نشئت گرفته است. برای قرن‌ها، تجارت پارچه کسب و کاری بسیار پردرآمد بود. این تجارت با تبادل افکار و عقاید میان مردمان کشورهای مختلف مقارن بود. بنابراین، شما می‌توانید تنها بر اساس سبک، رنگ، پارچه و نخ در مورد تاریخچه ی گل‌دوزی اطلاعات کسب کنید. در این مقاله به انواع متفاوت گلدوزی مورد استفاده در دنیای امروز و چگونگی تبدیل آن به یک سرگرمی پرداخته می‌شود.

«گوبلن دوزی در مقایسه با گل‌دوزی»

این دو اصطلاح معمولاً به عنوان مترادف یکدیگر به کار می‌روند ولی از لحاظ معنایی کاملاً متفاوت می‌باشند. به طور معمول اصطلاح گوبلن دوزی به روند بافندگی یک طرح در پارچه به هنگام تولید اشاره دارد؛ اما از سوی دیگر، گل‌دوزی به آرایش و تزئین پارچه با خلق نقش و نگارهایی به وسیله‌ی نخ و سوزن اطلاق می‌شود.

«انواع کوک»

نوع کوکی که در گل‌دوزی استفاده می‌شود به جنس پارچه‌ی مورد نظر بستگی دارد. انواع اصلی کوک‌های مورد استفاده در گلدوزی، کوک ساده و سطحی و کوک با نخ‌های شمارش شده می‌باشد.

«کوک با نخ های شمارش شده در گلدوزی»

در این نوع از کوک ، طرح ، جهت و اندازه کوکها بر اساس جنس پارچه‌ی زمینه تعیین می شود . در کوک با نخ های شمارش شده ، تعداد نخ های روبه پایین و دوخته شده در عرض پارچه می بایست شمرده شوند . کوک اریب و کوک بخیه از مشهورترین کوک های مورد استفاده در این هنر هستند . در این بخش عمدتاً از نوعی پارچه‌ی کتان به نام لینن استفاده می شود . با این وجود ، از برخی پارچه های نخی نیز می توان استفاده کرد .

«کوک ساده و سطحی»

در این نوع کوک ، فرد گلدوز کوکها را به دلخواه بر روی پارچه‌ی زمینه می زند . در این روش کوک های روش خلاقیت و انعطاف پذیری کار افزایش می یابد . بهترین انواع کوک در این زمینه شامل زنجیری ، مستقیم ، شلال ساده و ساتن دوزی است . علاوه بر این ، پشم ، نخ و ابریشم نیز مناسب این شیوه از کوک زدن هستند .

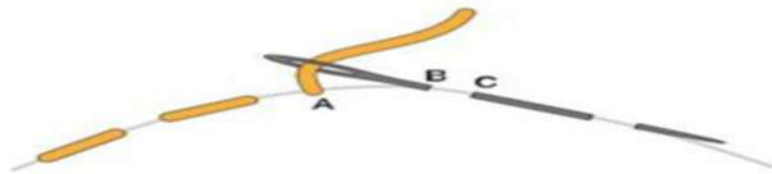
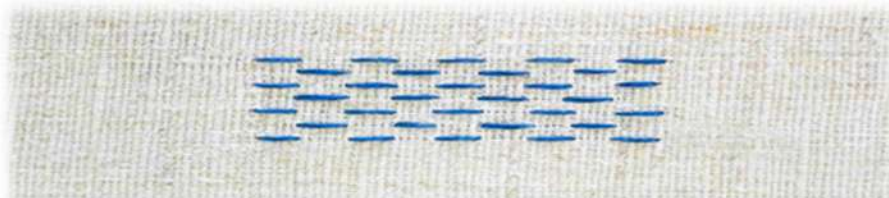

«انواع کوک‌های گلدوزی با دست که هر دوزنده‌ای باید بداند»:
یادگیری تمام انواع کوک‌های گلدوزی بادست، ساده‌تر از چیزی است که به نظر می‌رسد. گلدوزی هنریست که در آن از نخ و سوزن برای ایجاد نقش و نگارهای زیبا استفاده می‌شود. در ادامه، با برخی از انواع کوک‌های مهم و ضروری در هنر گلدوزی با دست آشنا می‌شویم.

یک. کوک شلال ساده

از کوک شلال ساده، بیشتر برای مشخص کردن طرح کلی نقش و نگار گلدوزی استفاده می‌شود. این کوک تقریباً برای دوخت و دوز هرچیزی، از لباس گرفته تا گلدوزی استفاده می‌شود. یادگیری این کوک که به آن کوک مستقیم نیز گفته می‌شود از یادگیری مابقی کوک‌ها ساده‌تر است.

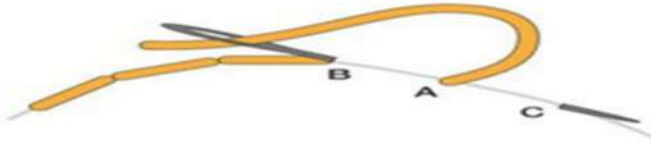
برای انجام این دوخت ابتدا سوزن را از زیر پارچه رد کرده و سپس در فاصله‌ای حدوداً نیم سانت جلوتر، سوزن را به آن سمت پارچه وارد کنید. بعد هم مجدداً سوزن را با فاصله‌ی نیم سانتی از زیر پارچه وارد کنید. این کار را به همین صورت تا پایان انجام دهید (مترجم)

دو. کوک بخیه

کوک بخیه یک کوک خطی باریک است که معمولاً برای مشخص کردن طرح کلی نقش و نگار گلدوزی قبل از ساتن دوزی استفاده می‌شود. همچنین از این کوک برای افزودن ریزه کاری‌ها به طرح گلدوزی استفاده می‌شود.

برای این دوخت ابتدا سوزن را از پشت پارچه بیرون آورید و به تناسب طرح خود یک کوک بزنید و سوزن را به پشت پارچه هدایت کنید. سپس سوزن را به فاصله کوک اول از پارچه به سمت رو خارج کنید و در انتهای کوک قبلی داخل ببرید. (مترجم)

سه. کوک زنجیره‌ای

کوک زنجیره‌ای از کوک‌های اصلی گلدوزی است و معمولاً برای دوختن خطوط منحنی و ظریف از آن استفاده می‌شود. در صورتی که این کوک بصورت پیوسته انجام شود، شبیه به زنجیره‌ای کوچک می‌شود. این کوک برای ایجاد طرح کلی گلدوزی مانند ساقه‌ی گل مناسب است.

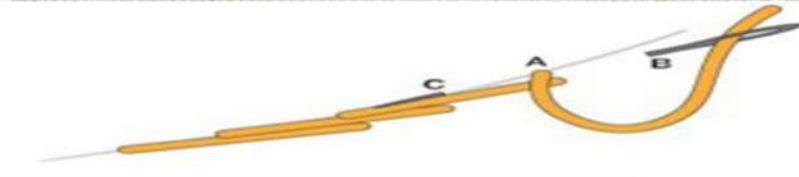
ابتدا سوزن را از پشت پارچه بیرون بیاورید و یک کوک بزنید، از میانه نخ‌های کوک اول سوزن را بیرون بیاورید و مجدد یک کوک به اندازه قبلی بزنید. و این روند را تا پایان ادامه دهید. (مترجم)

چهار. کوک ساقه‌دوزی

آیا قصد گلدوزی طرحی شامل ساقه گل را دارید؟ کوک ساقه‌دوزی این کار را برای شما عملی خواهد کرد. این کوک برای تازه کارها بسیار راحت بوده و به عنوان یکی از آسان‌ترین کوک‌ها برای یادگیری شناخته شده است. معمولاً از این کوک برای ایجاد طرح کلی سایر کوک‌های گلدوزی استفاده می‌شود و برای گلدوزی خطوط منحنی یا خطوط صاف بسیار مناسب است.

برای شروع ابتدا سوزن را از پشت پارچه بیرون بیاورید و سپس یک کوک متناسب با طرح و طول مناسب بزنید. قبل از اینکه کامل نخ را بکشید، از وسط کوک روی خط سوزن را بیرون بیاورید و کامل نخ را بکشید تا روی پارچه بنشیند. این کار تا پایان خط ادامه دهید و در انتها نخ را پشت پارچه گره بزنید. (مترجم)

پنج. کوک ساتن دوزی

کوک ساتن دوزی اساساً کوک آسانی است و از آن برای پر کردن برخی از طرح‌ها مانند برگ استفاده می‌شود و ظاهری صاف و شبیه به ساتن دارد. برخی گلدوزها با کوک مستقیم ابتدا طرح کلی گلدوزی را ایجاد می‌کنند تا کوک‌های ساتن دوزی به طور طبیعی در حدود مشخص شده قرار بگیرند.

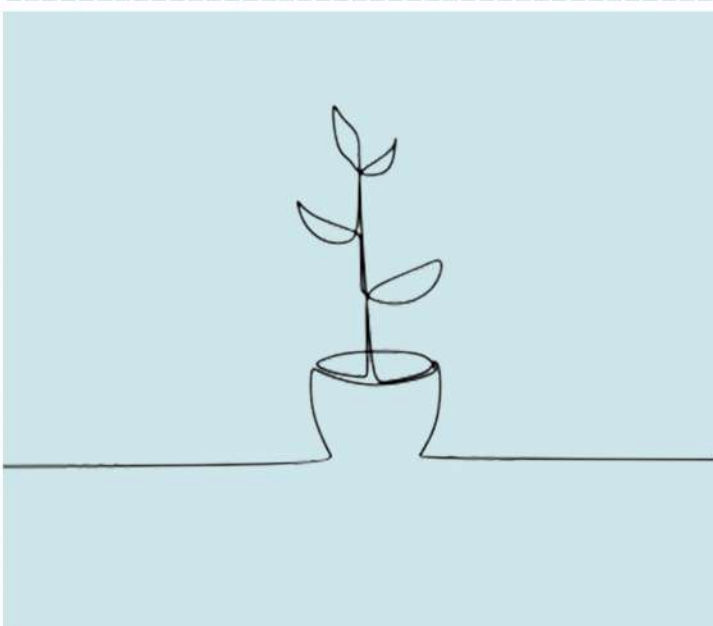
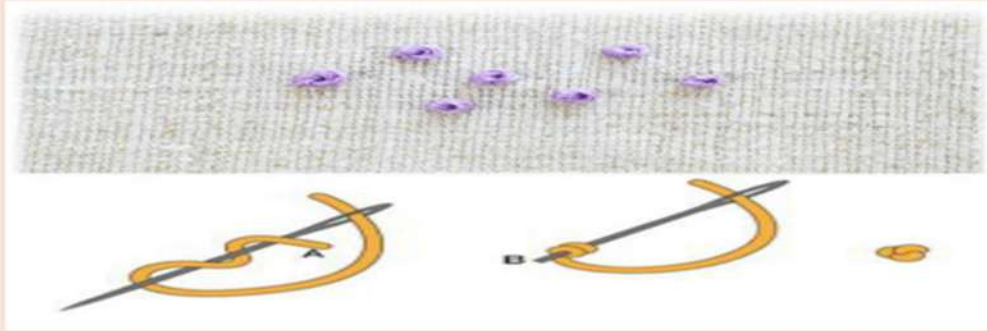
برای این مدل دوخت کافی است که سوزن را از راست به پارچه فرو کرده و از قسمت چپ خارج نمایید. توجه داشته باشید که که بهتر است همیشه از وسط و یا از پهن‌ترین قسمت طرح شروع به دوخت کنید و به سمت کناره‌ها و یا قسمت‌های باریک‌تر بروید. (مترجم)

شش. کُوکِ گره فرانسوی

معمولا از این کوک یا گره برای گلدوزی ریزه کاری ها مانند چشمها در یک طرح استفاده می شود. اگرچه این کار زیاد رایج نیست، اما می توان از گره فرانسوی برای گلدوزی مرکز گل یا طرح های دایره وار استفاده کرد.

برای انجام این دوخت سوزن را وارد پارچه کرده و چندین دور نخ را دور سوزن بپیچید. سپس انگشت خود را روی نخ هایی که پیچیدید قرار داده و سوزن را در جایی نزدیک به نقطه شروع در سمت دیگر پارچه وارد کنید. هر چقدر که نخ را بیشتر به دور سوزن بپیچید، گره به دست آمده بزرگتر می شود. (مترجم)

«کاربردهای گلدوزی»

بین آنها سخت است. گزینه های روی میز شما در این رابطه هیچوقت تمام نشده و به بن بست نمی رسید!

«صرفه جویی در پول»

به پولی که برای خرید روبالشی، کیف، پیش بند و لحاف می پردازید فکر کنید. خریدن پارچه و تبدیل آن به چیزی که می خواهید، کم هزینه تر است؛ شما همچنین می توانید با پارچه ای که خریدید چندین چیز مختلف درست کنید. علاوه بر این، از پارچه هایی که باقی مانده اند می توان برای دوستان خود هدیه ای کودکانه تهیه کنید و یا وسایلی کوچک مانند دستگیره آشپزخانه یا روسری درست کنید.

«حفاظت از محیط زیست»

در خیاطی و گلدوزی همه چیز می تواند بازیافت شود. شما می توانید هر چیزی که از پارچه ساخته شده را دوباره استفاده کنید. همچنین برای برگزیدن بهترین اجناس، می توانید از حراج های خانگی و فروشگاه های لوازم دست دوم فروشی دیدن کنید. پیراهنی مردانه می تواند به لباسی دخترانه تبدیل شود. لحاف روتختی می تواند به پرده ای حمام تبدیل شود. انتخابها بی نهایت است.

«دستاوردها»

خلق اثر به کمک دستها همیشه حس هنری را افزایش می دهد. این کار به شما اطمینان

«دکوراسیون داخلی خانه»

اگر دوزندگی بلد باشید دیگر نیازی به خدمات طراح داخلی ندارید. به کمک یک چرخ خیاطی ارزان قیمت، شما می توانید محیط معمولی خانه ی خود را به مکانی تبدیل کنید که ارزش چاپ شدن در مجله ها را دارا شود. شاید فهمیدن اینکه این کار مهارت و زمان زیادی نیز نیاز ندارد برایتان شگفت آور باشد. با کمی آموزش و صرف وقت، شما می توانید حوله ی آشپزخانه، روکش صندلی، روکش پارچه ای برای تاج تخت و خیلی چیزهای دیگر درست کنید. علاوه بر آن، در بازار طرح های مختلفی از پارچه موجود است و شما تنها با انتخاب طرحی که با سلیقهتان متناسب است، از خانه ای با دکوراسیونی کاملاً منحصر به فرد برخوردار خواهید شد.

«درست کردن هدیه برای کودکان»

هیچ چیز بیش از این شما را خوشحال نمی کند که ببینید فرزندتان چیزی را که شما درست کرده اید برتن دارد. باور کنید دوختن یک پیراهن یا دامن به مهارت زیادی نیاز ندارد. شما از سلیقه فرزند خود آگاه هستید پس می توانید از طرح هایی که متناسب با شخصیت او هستند استفاده کنید. انواع مختلفی از پارچه های دارای طرح کودکانه وجود دارد که انتخاب کردن

خاطری می‌دهد که حتی به گلدوزی طراحی‌های پیچیده‌تری مبادرت کنید و همچنین خلاقیتتان افزایش می‌یابد. این بدان معنیست که شما شروع به گلدوزی طرح منحصر به فرد خودتان می‌کنید و این کار نه تنها خانه‌ی شما را از سایر خانه‌ها متمایز می‌کند بلکه حس درونی شما را نیز منعکس می‌کند.

همانطور که مشاهده می‌کنید، انواع و سبک‌های مختلف گلدوزی، این هنر را به یک سرگرمی خوشایند و ارزشمند بدل کرده که شما را قادر می‌سازد هرچیزی را که به ذهنتان می‌رسد خلق کنید.

مترجم:

«ملیکا پیشوایی»

«بازگشت سنجاق سینه به دنیای مد، اما از کجا؟»

اگر کلمه سنجاق سینه خاطرات ریشه‌دار در جعبه جواهرات مادر بزرگتان را به شما یادآوری می‌کند، به این نکته توجه داشته باشید که لوازم تزئینی یقه‌های کلاسیک برگرفته از زمان رنسانس است. مانند گل سینه‌های کوچکی که زنان در آن دوران به سینه خود می‌چسباندند، جواهرات را هم به طور معمول به قسمت جلوی یقه یا بالاتنه جامه زنانه سنجاق می‌زدند. تاریخچه سنجاق سینه به دوران مد کلاسیک گتسبی بزرگ^۱ و حتی ملکه الیزابت یکم در باب آن موضوع برمی‌گردد. سنجاق سینه در عصر برنز به عنوان گیره‌های ساده‌ای که برای بستن لباس به هم استفاده می‌شد، شناخته شد و به تدریج به لوازم تزئینی مورد استفاده در بستن روپوش، روسری و شنل تبدیل شد.

چو^۲ می‌گوید: «زن‌ها همیشه در آن زمان این تزئینات را داشتند. دیر یا زود دسته گل کوچک روی لباس به سنجاق سینه تبدیل شد که امروزه آن‌را می‌بینیم.» در طول عصر رنسانس در

۱. عصر کلاسیک نادر در فشن و مد در دهه ۲۰ که برگرفته از رمان گتسبی بزرگ از فیتز جرالده است.

۲. Chu Yan استاد تکنولوژی مد در دانشگاه بیجینگ چین است.

انگلستان در قرن شانزده و هفده، سنجاق‌ها به جواهرات ارزشمندی تبدیل شدند که اغلب دارای فلزات گران‌بها و سنگ‌های قیمتی، مروارید، مروارید، سنگ‌های سه‌بعدی، عقیق (حکاک‌های نمایه آن) و فلزکاری پیچیده بود.

با ورود به قرن نوزدهم، سنجاق سینه با جنبش ناتورالیسم (طبیعت‌گرایی) تلفیق شد و تصویر درستی از اشیا و اشکال موجود در طبیعت مانند حشرات، پروانه و گل را ترسیم کرد. چو به یک سنجاق سینه بوشرون^۱ متعلق به قرن نوزدهم اشاره می‌کند که شبیه برگ است که زنبور عسل روی آن نشسته است. این سنجاق سینه که توسط بنیان‌گذار فردریک بوشرون ساخته شده است، دارای طلای نقره واژگون، الماس‌های گل‌رز و یک یاقوت در مرکز آن است. چو می‌گوید: «این سنجاق سینه یاقوتی عتیقه، نمونه بسیار خوبی از سنجاق سینه‌های اولیه است که از طبیعت الهام گرفته است. این طرح‌ها بسیار زنانه و ظریف هستند که نمایانگر زمان خود می‌باشند. در قرن ۱۹ و پیش از آن زنان بسیار نقش وابسته‌ای داشتند و به عنوان همسر و مادر تلقی می‌شدند.»

در دوران زیبا یا عصر طلایی فرانسه و دوره ادواردین انگلستان در دهه اول قرن ۲۰، این اکسسوری‌های ظریف و زنانه همچنان در حال شکوفایی بودند. پس از جنگ جهانی اول، جواهرات تغییر چشمگیری پیدا کردند. سنجاق سینه از حالت ظریف و طرح‌های طبیعت‌گرا فاصله گرفت و آرت دکو^۲ (هنر تزئینی) به سرعت رشد یافت. روبان و پاپیون از مد افتاد و زمرد و الماس جایگزین آن‌ها شد.

۱. برند فرانسوی توسط فردریک بوشرون.

۲. آرت دکو یا هنر تزئینی، یک سبک و جنبش هنری در معماری، هنرهای تجسمی و طراحی است.

به گفته چو: «آنچه زنان می‌پوشیدند، بر نحوه استفاده از سنجاق سینه‌ها در هر زمان از تاریخ تاثیرگذار بود. اما شرایط اجتماعی و تاریخی هم حائز اهمیت است. اگر نگاهی به تاریخ بیندازید، زن‌ها در واقع در جامعه و سیاست قدرت بیشتری می‌گرفتند. حتی جواهرات هم این پیشرفت اجتماعی را منعکس می‌کند و طرح‌های آن قویتر و اندکی مردانه‌تر شد.»

ساخت سنجاق سینه به دلیل محدود بودن مواد سازنده آن در طول جنگ جهانی اول، وقفه‌ای داشت اما در ۱۹۵۰ به عرصه بازگشت. مجموعه‌های گل‌سینه روزهای ابتدایی آرت دکو را بازتاب می‌کردند اما با یک حرکتی چشمگیر، طرحی باریک، کشیده و به شکل آبشارکه شبیه آبشاری از الماس بود.

با شروع دهه ۶۰، سنجاق سینه‌های عجیب و غریب بیشتری ساخته شدند و بار دیگر به طبیعت‌گرایی جلوه بخشیدند. اما این سنجاق‌های جدید، نازک و زنانه نبودند بلکه به خوبی و با دقت ساخته شده و نیازمند جزئیات بسیار دقیق و کوششی بودند تا نمایشی واقع‌بینانه از حشرات، برگ‌ها و درختان را ایجاد کنند.

در اوایل قرن ۲۰، الماس‌های سنتی، یاقوت و یاقوت کبود رایج بود اما به تدریج سایه‌های ظریف تری از آسمان آبی، سبز مایل به زرد و صورتی ملایم رونق یافت. دلیل آن ساده است. در آن زمان مردم تازه شروع به یادگیری سنگ‌های قیمتی کرده بودند. چو می‌گوید: «به‌طور کلی، مد در این دوره رنگی‌تر شد، تکنولوژی پیشرفت کرد و زنان به تنوع تمایل پیدا کردند. این دوره، زمان شکوفایی سنجاق سیب‌سبز بود.»

طراحان شروع به آزمایش مواد جدید مانند تیتانیوم چوب کردند تا انعطاف پذیری بیشتری مناسب با اندازه و شکل سنجاق سینه فراهم کنند. به گفته چو: «در مقایسه با گل سینه‌های ساخته شده در قرن گذشته، سنجاق سینه‌های جدید از نظر موضوع طراحی، مواد و ساخت به ظاهر بی‌پروا تر هستند. من واقعا کنجکاو هستم که مردم ۱۰۰ سال دیگر چگونه کارهای فعلی ما را می‌بینند.»

هیچ‌کس در استفاده از سنجاق سینه، بهتر از علیاحضرت ملکه الیزابت انگلیس نیست که نشانگر عظمت و غالباً اندکی هوش و ذکاوت وی می‌باشد. گل سینه بهترین وسیله برای انتقال پیام مربوط به هنر خیاطی، سیاسی، دیپلماتیک یا نمایی بدون گفتن حتی کلمه ای است.

والیس سیمپسون و دستبند پلنگی اش

مادلین آلبرایت (وزیر امور خارجه سابق ایالات متحده) و سنجاق سینه کبوتر و کرکس

سنجاق سینه، انتخاب بسیاری از رهبران بزرگ سبک در اواسط قرن بود، مانند: میلیسنت راجرز و سنجاق سینه ستاره دریایی بزرگ معروفش، دایانا وریلند و والیس سیمپسون و دستبند پلنگی کارتیر وی. سنجاق سینه هم چنین مورد پذیرش کارگزاران قدرت بزرگ دوران معاصر بوده است. مادلین آلبرایت به شناخت هوشمندانه و اغلب شیطنت آمیز در نماد شناسی مشهور است.

تا جایی که جواهرات پیش می رود، سنجاق سینه خلاق ترین آزادی را هم به طراحان و هم به صاحبان آن ارائه می دهد. سنجاق سینه لزوماً نباید متناسب قسمتی از بدن، فرم یا اندازه خاصی باشد. آنها می توانند بزرگ و حجیم و سه بعدی باشند بدون آنکه مانعی ایجاد کنند و محدودیتی در مواد سازنده، درون مایه و موضوع آن وجود ندارد.

ترجمه : «کوثر بوداغی»

"Make a crafty tenner"

«آموزش ساخت گردنبند»

وسایل لازم:

آرد سفید

نمک

کاترهای شیرینی‌پزی کوچک

دستمال کاغذی طرح دار

بند چرمی

قفل و بست گردنبند

میخ ته حلقه‌ای

چسب چوب و قلمو

سیخ چوبی

اسپری لاک الکل بی‌رنگ

"Materials":

Plain flour

Table salt

Mini cookie cutters

Patterned tissue papers

Leather cord

Necklace coil ends

Eye pins

PVA glue and paintbrush

Cocktail stick

Protective top-coat spray

مواد لازم برای تهیه خمیر نمکی:

۱۲۵ گرم آرد سفید

۱۳۵ گرم نمک

۱۰۰ میلی‌لیتر آب

" Make the salt dough using the following recipe":

125g plain flour

135g salt

100ml water

How to make the salt dough necklace?

چگونه یک گردنبند خمیری بسازیم؟

Leave the dough to rest for about 20 minutes before rolling out.

۲. خمیر به دست آمده را حدود ۲۰ دقیقه کنار بگذارید تا استراحت کند.

Dust your work surface with flour and roll out the dough until it is about 3mm thick. Cut out shapes using mini cookie cutters. Create a hole in the top of each shape using a cocktail stick to form a hole that is roughly 2-3mm wide.

۳. روی سطح کار خود آرد بپاشید و خمیر را با وردنه باز کنید تا به قطری حدود ۳ میلی‌متر برسد. سپس، خمیر را با کاترهای شیرینی‌پزی برش دهید. بالای هر شکل، با استفاده از سیخ چوبی، سوراخی به قطر ۲ تا ۳ میلی‌متر ایجاد کنید.

Put all the dry ingredients into a bowl and mix together. Slowly add the water, mixing with your hands until a soft dough forms. Knead for 10 minutes.

۱. آرد و نمک را درون یک کاسه ریخته و با هم مخلوط کنید. آب را به آرامی به ترکیب اضافه کنید و با دست آنقدر ورز دهید (حدوداً ۱۰ دقیقه) تا خمیری نرم به دست آید.

Once the salt dough shapes are completely cool you can begin to apply the tissue paper. Coat one side of the shape in PVA glue and stick onto a piece of tissue paper. Ease the paper around the sides of the shape and apply more glue. Leave this to dry before applying

5. زمانی که اشکال خمیری کاملاً خشک شدند، نوبت استفاده از دستمال کاغذی است. یک طرف هر شکل را با چسب چوب بپوشانید و قسمتی از دستمال را روی آن بچسبانید. لبه‌های اضافه دستمال را با استفاده از چسب، دور شکل بچسبانید. قبل از چسباندن دستمال به طرف دیگر شکل، اجازه دهید تا چسب کاملاً خشک شود.

Attach an eye pin through the hole in the pendant and bend in half so the eye is at the top and can be attached to the necklace with a jump ring. Twist the remaining wire from the eye pin around itself to prevent the bead from moving.

7. میخ را از سوراخ بالای آویز گردن‌بندتان عبور دهید و آن را طوری خم کنید که حلقه بالای آویز قرار بگیرد و با حلقه‌ی اتصال، به بند گردن‌بند متصل شود. قسمت اضافی سیم حلقه را دور خودش ببیچید تا دیگر تکان نخورد.

4. سینی میکروویو را با کاغذ روغنی بپوشانید، سپس اشکال خمیری را روی آن بچینید و سینی را ۱۰ ثانیه در میکروویو قرار دهید. سپس ببینید که خمیرها چقدر خشک و سفت شده‌اند، این مرحله را آنقدر تکرار کنید تا آنها کاملاً سفت شوند. اگر درجه میکروویو ۷۵۰ وات باشد، این مرحله تقریباً ۴۰ - ۵۰ ثانیه زمان می‌برد. قبل از اینکه آن‌ها را تزئین کنید، اجازه دهید تا خشک شوند.

Cover a microwaveable plate with greaseproof paper, then arrange the salt dough shapes onto it. Blast in the microwave for 10 seconds. Check the shapes, to see how hard they are, then repeat microwaving for 10 seconds at a time until the shapes are hard. This should take around 50-40 seconds in a 750w microwave. Leave to one side to cool before decorating.

6. نیازی نیست این مرحله را خیلی دقیق انجام دهید، چون طرح دستمالی که انتخاب می‌کنید هم، به تنهایی، جلوه‌ی زیبایی به کار می‌دهد. روی دستمال کاغذی چسب چوب بزنید و زمانی که خشک شد، با اسپری لاک الکلی یا یک لایه‌ی محافظ براق و شفاف، روی آن را بپوشانید.

You don't need to be too exact with this process as overlaying papers can create an interesting effect. Cover the whole of the tissue paper with PVA glue and, when dry, spray over the top of it with a clear protective top coat or varnish.

Attach a jump ring to the eye hole. Cut a piece of leather cord 20cm long and thread the jump ring onto it. Attach a cord end finding with lobster claw clasp to the ends of the leather cord, to finish.

۸. حلقه‌ی اتصال را به حلقه‌ی میخ وصل کنید. یک تکه بند چرمی به طول ۲۰ سانتی‌متر ببرید و آن را از حلقه‌ی اتصال عبور دهید. در پایان، یک سر بند چرمی را با قفل و سر دیگر را با بست به هم متصل کنید.

ترجمه: «فاطمه جعفری»

«آموزش دوخت چند مدل دامن ساده و بدون الگو»

نویسنده:

«عاطفه زارع»

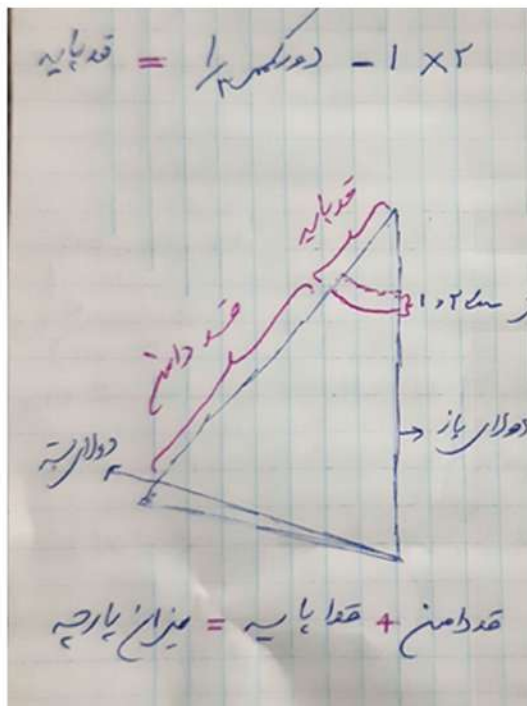
در این مطلب: میاموزید که چطور چند مدل دامن

کاربردی و ساده را بدون الگو برای خودتان آماده کنید.

وقتی جوان بودم اولین چیزی که مادرم به من آموخت خیاطی بود و اولین لباسی که دوختم دامن بود. چرا؟ چون دامن اولین مرحله و البته ساده ترین لباس برای یادگیری خیاطی است. اگر مبتدی هستید ساده ترین و البته سرگرم کننده ترین چیز دامن است. گاهی بعد از یک ساعت شما می توانید دامن آماده و زیبایی داشته باشید. در ادامه برای شما شیوه های اندازه گیری، برش، کوک بندی و در آخر دوخت را بیان می کنم.

«دامن های کلوش: ربع کلوش»

در این دامن الگو نداریم و تمام مراحل روی پارچه اجرا می شود. برای این دامن به «میزان پارچه = قد پایه + قد دامن + ده سانتی متر زاپاس» نیاز داریم.

۱- ابتدا باید پارچه را روی اُریب تا کنیم،
ترکی روی ترکی (ترکی قسمتی از پارچه
است که حالت دون دون دارد و ریش نیست)

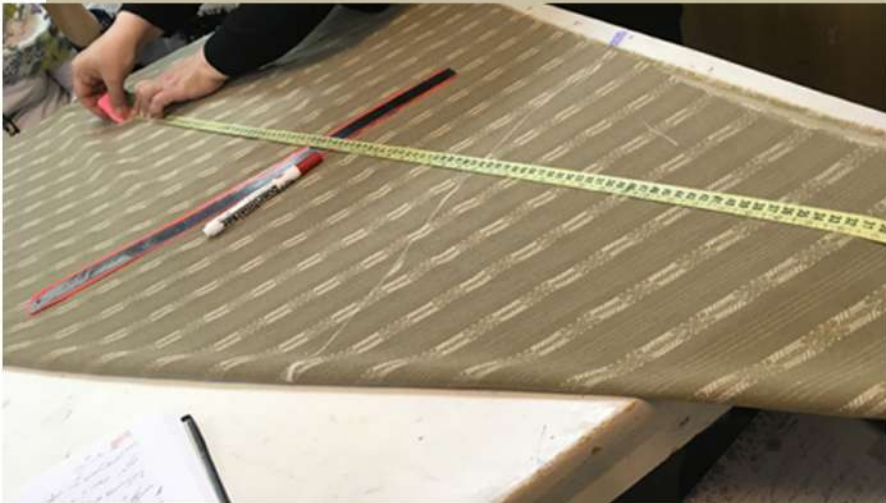
۲- طول پارچه باید روی عرض آن تا شود یا
راه پارچه روی بی‌راهش .

۳- از قسمت قد پایه (قد پایه = یک سوم
دور کمر منهای یک ضرب در دو) به
اندازه ی یک الی دو سانتی متر بالاتر
می آیم و قیچی می‌کنیم. اگر دوست
داشتید در کمر دامن خود از کش استفاده
کنید باید یک الی دو سانتی متر را پایین
بیایید و سپس قیچی کنید.

۴- قسمت درز دامن (تنها جایی که پارچه باز است و دوخته نشده است) را ابتدا با کوک به هم متصل کرده و پرو می‌کنیم در صورت مناسب بودن اندازه آنرا چرخ می‌کنیم یا اگر نیاز به گشاد یا تنگ کردن داشت آن را در دوختمان اعمال می‌کنیم.

۵- حالا فقط قسمت کمر دامن باقی می‌ماند؛ کش‌دوزی آن دو روش دارد که جلوتر به آن می‌پردازیم.

الف.

الف) کش دوزی سر خود به این صورت است که کش را به اندازه‌ی اندام (دور کمر آزاد نه تنگ نه گشاد) برش می‌زنیم سپس دو سر کش را به صورت دایره‌ای روی هم گذاشته و می‌دوزیم و بعد از آن کش و کمر دامن را به چهار قسمت مساوی تقسیم کرده و با خودکار علامت می‌زنیم سپس علامت‌های کش را به علامت‌های دامن با سوزن ته‌گرد متصل می‌کنیم و این در حالی است که کش داخل دامن است. کش را کشیده و کش و دامن را با استفاده از چرخ خیاطی به هم متصل می‌کنیم.

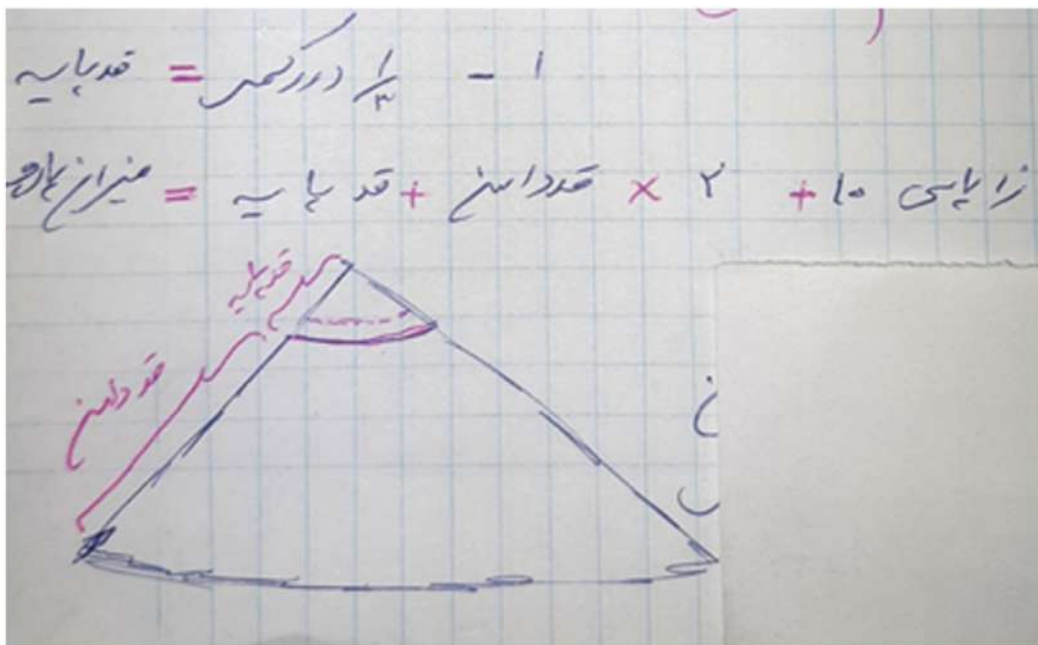
ب.

ب) کش دوزی مجزا به این صورت است که کش از دامن جداست و برای این کار نواری از جنس خود پارچه درست می‌کنیم که عرض آن (به پهنای کش ضرب در دو به علاوه ی دو) و طول آن باید به اندازه دور کمر باشد نه بیشتر نه کمتر با در نظر گرفتن جای دوخت. سپس لبه‌ی این نوار را به هم می‌دوزیم (کناره‌ها) و نوار را تا میک نیم تا به صورت دایره شود و نوار دایره شده را روی کمر دامن گذاشته و به هم می‌دوزیم یک تکه از نوار را باز گذاشته تا کش را از داخل آن رد کنیم و دوبه ی کش را به یکدیگر دوخته و کش در داخل نوار قرار می‌گیرد سپس نوار را کامل چرخ می‌کنیم.

«روش‌های کش دوزی دامن»

«دامن‌های کلوش: نیم‌کلوش»

میزان پارچه مورد نیاز برای این دامن =
قد پایه به علاوه @ی قد دامن ضربدر دو به علاوه ده سانتی‌متر زاپاس

۳- قسمت درز دامن (تنها جایی که پارچه باز است و دوخته نشده است) را ابتدا با کوک به هم متصل کرده و پرو میکنیم در صورت مناسب بودن اندازه انرا چرخ میکنیم یا اگر نیاز به گشاد یا تنگ کردن داشت انرا در دوختمان اعمال میکنیم.

۴- به هرکدام از روش هایی که قبلا در ابتدای مطلب توضیح دادم کمر دامن را کش دوزی میکنیم.

۱- ترکی پارچه را روی ترکی دیگرش تا میکنیم یا طول روی طول .

۲- از قسمت قد پایه (قد پایه = یک سوم دور کمر منهای یک ضربدر دو) به اندازه یک الی دو سانتی متر بالاتر رفته و قیچی میکنیم. اگر دوست داشتین در کمر دامن خود از کش استفاده کنید باید یک الی دو سانتی متر را پایین بیاید و سپس قیچی کنید.

The image shows a stack of several rolled-up Persian carpets. Each carpet features intricate, colorful patterns in shades of red, blue, yellow, and black. The carpets are stacked horizontally, creating a sense of depth and texture. A semi-transparent grey rectangular box is overlaid in the center of the image, containing the title text in Persian.

گذری کوتاه بر
تاریخچه‌ی قالی ایرانی

فرش ایرانی که گویی بخشی جدایی ناپذیر از فرهنگ آنان است، شهرتی جهانی دارد. بسیار جای تعجب است که با وجود ماهیت زمانبر و پرمزحمت این هنر، خریداران، آنها را روی زمین پهن کرده و روی آنها راه می روند! در اینجا وبسایت سفر فرهنگی، این هنر دیرینه را با تاریخچه مختصری از فرش‌های ایرانی مورد بررسی قرار داده است. فرایند خلق یک فرش ایرانی از چرای گوسفندان آغاز می گردد. فرش ایرانی به طور سنتی، از رسیدن پشم گوسفندان به دست می آید و کیفیت آنها بسته به نژاد گوسفندان، آب و هوا، چراگاه و زمان پشمچینی متفاوت است. سپس زنان با دست این پشم‌ها را به نخ تبدیل می کنند و آنها را با رنگهای طبیعی که از گیاهان و حشرات تهیه می شود، می جوشانند. به عنوان مثال، ریشه روناس، حشره قرمزخانه، بابونه، برگ انگور، پوست انار و گیاه نیل، طیف‌های مختلفی از رنگهای قرمز و زرد و آبی را ایجاد می نمایند.

به محض خشک شدن نخها، کار بافندگی آغاز می شود. بافندگان، بسته به اندازه و کیفیت فرش، از چند ماه تا چندین سال در پشت دارهای قالی می نشینند و هزاران گره بر نقش آن ایجاد می کنند. فرش‌ها معمولاً شخصیت یا حال و هوای بافنده را منتقل می کنند، درست مانند هنرمندی که احساسات یا دیدگاه‌های خود را در یک تابلوی نقاشی به تصویر می کشد. در بسیاری از فرش‌ها، اشتباهاتی عمدی دیده می شود که نمادی از این موضوع است که انسان ناقص، تنها توسط خالق خود می تواند به کمال دست یابد. در آخر فرش را از دار قالی جدا، شسته و در زیر آفتاب خشک می کنند. اگرچه متداول ترین ماده برای فرش بافی پشم است، اما از ابریشم نیز به عنوان گزینه ای دیگر می توان استفاده کرد، اما از آنجا که ابریشم جنسی لطیف دارد، مقاومت کافی را دارا نیست. به همین جهت معمولاً قالی‌های ابریشمی را

گفته می‌شود قدیمی‌ترین قالی بافته شده به نام قالی پازیریک که در سیبری کشف شد، متعلق به اولین امپراتوری ایران بوده است. بسیاری از شهرهای ایران با فرش هایشان شناخته شده‌اند. از دیرباز تبریز به قطب تولید فرش معروف بوده است و بازار فرش تبریز مکانی جالب توجه است که بازدیدکنندگان می‌توانند آنجا شاهد تجارت، حمل و نقل و اصلاح فرش‌ها باشند. کرمان به قالی‌هایی با گره‌های ظریف و مرتب و همچنین کاشان به قالی‌های ابریشمی و همچنین قدیمی‌ترین شهر تولید کننده فرش در مرکز ایران شناخته شده‌اند. مهارت‌های سنتی قالیبافی " استان " فارس و کاشان در سال ۲۰۱۰ به عنوان میراث ناملموس یونسکو

متداول‌ترین ماده برای فرش بافی پشم است، اما از ابریشم نیز به عنوان گزینه‌ای دیگر می‌توان استفاده کرد، اما از آنجا که ابریشم جنسی لطیف دارد، مقاومت کافی را دارا نیست. به همین جهت معمولاً قالی‌های ابریشمی را به جای پهن کردن بر روی زمین بر روی دیوار نصب می‌کنند. زادگاه قالی ایرانی، به دلیل آسیب‌پذیری آنها در برابر پوسیدگی و تخریب، به طور دقیق مشخص نیست. اما با این حال، با در نظر گرفتن قدیمی‌ترین قالی کشف شده، می‌توان گفت قدمت این قالب هنری، حداقل به ۵۰۰ سال قبل از میلاد مسیح باز برمی‌گردد.

ثبت شد. قالی‌های بافته شده توسط طوایف عشایر مانند قشقای‌ها و بختیاری‌ها، به ویژه به دلیل تنوع، رنگ‌های تند، و طرح و نقش‌های پر از جزئیات بسیار مورد توجه‌اند. از آنجایی که در طول تاریخ اقوام مختلف، انواعی متفاوتی از قالی‌های ایرانی را بافته‌اند، این قالی‌ها را می‌توان بازتابی از تاریخ ایران و همچنین مردم آن دانست. موزه فرش ایران، تاریخچه و جزئیات جالبی درباره این صنایع دستی ایرانی ارائه داده‌است.

مترجم:

« شقایق نوغانچی صالح »

Galaxy

Literary journal
(Spring Quarterly)

Concessionaire:

Scientific Association of English Translators

Hazrat Masoumeh University